

GEHEIM

4 juni 1969

mp *[Signature]*
9 *[Signature]*

Land:
Onderwerp:

Frankrijk
Schets van presidentscandidaat POMPIDOU.

Referenties:

Datum van
waarneming:

Eind mei 1969

Bron:

Betrouwbaar

Subbron:

Politicoloog, die een nauwe relatie onderhoudt met
POMPIDOU.

Opmerkingen:

Dit bericht is uitsluitend bestemd voor gebruik
ten Departemente.

Bijlagen:

Mede
Verzonden aan:

De Minister van Buitenlandse Zaken.

Zijner Excellentie
de Minister-President
Plein 1813, no. 4
's-GRAVENHAGE.

GEHEIM

GEHEIMFRANKRIJKSchets van presidentscandidaat POMPIDOU.

1. De voornaamste eigenschap van POMPIDOU is zijn flexibiliteit. Hij is nooit een doctrinair gaullist geweest. Hij heeft niet aan het verzet deelgenomen en deelt dus niet het romantisch nationalisme van DE GAULLE en gaullisten als DEBRÉ. Wat POMPIDOU van DE GAULLE onderscheidt en ten slotte scheidde was het romantisme van DE GAULLE (onenigheid met vele landen, referendum met de daaraan verbonden volksdemagogie, "participation" en soortgelijke ideologische bedenksels). POMPIDOU loopt alleen warm voor kamerverkiezingen of presidentsverkiezingen, omdat daarmee be-
slust wordt over machtsverhoudingen.

2. POMPIDOU is nauw gelieerd met CHABAN DELMAS, ROGER FREY en DEBRÉ. Dit viertal komt regelmatig bijeen, ook thans nog. Wat ook hun onderlinge verschillen mogen zijn, zij begrijpen dat zij samen staan of vallen. Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat POMPIDOU zo soepel wordt dat hij de anderen straks kan laten vallen; DEBRÉ niet, omdat hij diens ideologische cautie nodig heeft voor de gaullistische aanhang; DELMAS niet omdat deze het vertrouwen geniet van de gematigde gaullisten en centristen en ROGER FREY niet omdat deze de Comité's de Défense Républicaine (C.D.R.'s), de clandestiene burgerwachten van de U.D.R., controleert.✱) In dit opzicht kan men POMPIDOU beschouwen als erfgenaam van het Gaullisme.

3. Wat de buitenlandse politiek van POMPIDOU betreft, niets staat vast, maar uit gesprekken met POMPIDOU is de indruk verkregen dat POMPIDOU in het geheel niet de behoefte heeft de grote man in de wereldpolitiek te spelen. Dat lijkt hem te vermoeiend, voor hemzelf en voor zijn land. Maar hij zal natuurlijk wel voor de belangen van Frankrijk vechten, precies zoals hij voor de belangen van de Bank ROTSCCHILD vocht toen hij daar bank-directeur was. (Hij had de naam een heel harde zakenman te zijn die het onderste uit de kan haalde en zijn tegenspeler niets gunde). Het beste kan men de houding van POMPIDOU samenvatten door de formule: hij heeft de xenofobie van de gemiddelde fransman; maar is genoeg zakenman om te begrijpen dat er met het buitenland zaken gedaan moeten worden. Hij zal dus in Europa een moeilijke partner zijn maar niet een principiële tegenstander, zoals

GEHEIM

GEHEIM

DE GAULLE was. Maar hij zal ongetwijfeld de gaullistische traditie uitbuiten (en de angst die DE GAULLE achtergelaten heeft bij zijn Europese partners) om ook in Brussel het onderste uit de kan te halen.

=====

⊕) Over de clandestiene organisaties, zoals de CDR's, rapporteert bron nog het volgende:

De oorsprong van deze organisaties gaat terug tot een ordonnantie van DE GAULLE, genomen vlak vóór hij zijn positie van minister-president inruilde voor die van president. Toen gedurende de week van de putsch der generaals is gebleken dat een en ander niet goed functioneerde, heeft - op aandringen en onder toezicht van POMPIDOU - een reorganisatie plaats gevonden. Er zijn thans drie "réseaux" min of meer (niet helemaal) van elkaar te onderscheiden. Er is een clandestiene organisatie die onder leiding stond van FOCCART en die onmiddellijk ter beschikking stond van DE GAULLE zo lang deze president was. FOCCART is door POHER ontslagen en dit réseau ligt dus op het ogenblik stil (tenzij FOCCART geheime fondsen heeft weten te redden). Voorts zijn er de C.D.R.'s en tenslotte de Sections d'action civique (de S.A.C.'s opgericht in de Meidagen, vooral de week van 22 - 29 mei, die ter beschikking staan van de prefecten, d.w.z. zij worden daar waar ze bestaan door de prefectuur gesteund, betaald en gewapend). De laatste is een soort gaullistische SS, zware jongens, worstelaars en beroeps-catchers, die gewapend zijn en op het ogenblik - tenminste gedurende de verkiezingscampagne - door de U.D.R. gefinancierd worden (men zegt frs. 100,- per dag). Zij houden zich in hoofdzaak op in het voormalige hoofdkantoor van de R.P.F., Rue Solferino.

Wat is het doel van de C.D.R.'s? In geval van ernstige troebelen blijft de regering niets anders over dan de staat van beleg te verklaren. Maar de staat van beleg legt praktisch de macht in handen van het leger. Vroeger is echter gebleken, dat vooral het leger de rebelse macht is (generaalputsch, steun van vele officieren aan OAS etc.). Dit is nu wel voorbij, maar de herinnering is gebleven. De hierboven genoemde ordonnantie dateert van de tijd dat de bedreiging van het leger reëel was. Trouwens ook gedurende de Meidagen verleden jaar was DE GAULLE niet zeker van het leger; vandaar immers zijn reis naar Baden-Baden.

GEHEIM

GEHEIM

DE GAULLE zocht dus naar een middel om een opstand te kunnen keren zonder de macht in handen te leggen van het leger. Hij vond het systeem uit van artikel 16 der grondwet, dat alle macht in handen legt van de president; maar tegelijk vormde hij een eigen geheime dienst (FOCCART) gedoubleerd door een civiele (partij) organisatie, de C.D.R. Met behulp van deze dacht hij eventueel een machtsappraat te hebben dat een opstand zou kunnen keren. In de tijd dat DE GAULLE deze plannen ontwierp, was POMPIDOU zijn constitutionele adviseur. Het is ook POMPIDOU die de laatste hand gelegd heeft aan de C.D.R.'s. Het is waarschijnlijk dat POMPIDOU, aan de macht gekomen, zowel de geheime dienst als de CDR (vermoedelijk dan gefinancierd uit de geheime fondsen van FOCCART) zal handhaven.

-.-.-.-

GEHEIM